

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

Борба

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1977

ДЕКЕМВРИ

8

Четвъртък

Възниква и основава
около 1948 година

Брой 145 (3980)

Цена 3 стотинки

Качеството — задача номер едно

Заводът за автоматични вези — Яковец сега е единственото в страната предприятие за производство на теглоизмервателни уреди. То е факт задължава целия работнически колектив — от ръководителя до прекия изпълнител — да воюва всекидневно за повишаване качеството на издължания.

Планът на завода за 1978 г. е завишен с 10—15 на сто, като част от продукцията е предназначена за износ. Все повече чуждестранни клиенти се интересуват от българските вези, на външния пазар те конкурират изделията на фирми с дългогодишни производствени традиции.

От две години в завода със собствени сили се извършва реконструкция, модернизация и разширение на предприятието. Не е леко — целият колектив участва в трудови дни, цеховете се местят в новите помещения, без да се спира производството. Важното е планът да не „страда“ — са решили работниците. Нали са вече първите плодове — повишава се техническото равнище на дейността, моят тирането на везните се извършва в нормални условия.

Да представя България на международния пазар е висока отговорност. Споделя зам.-директорът Георги Караиванов. — Ръководството на завода разработи специална програма за повишаване качеството на продукцията. Десетте основни изделия са сравнени с изделията на 42 фирми от 17 страни. По някои технически показатели нашите вези превъзхождат световните изисквания, но има още много „болни“ въпроси, качеството си остава винаги задача номер едно за колектива.

За 15 години кадрите от завода натрупаха опит. С колектив от ГДР колективът има договор за оказване помощ за повишаване техническото равнище на продукцията. До края на петилетката ще се разшири номенклатурата на изделията, като 80 на сто от новите производи са предназначени за износ. В инженерния проект са набелязани редица мерки за повишаване качеството на продукцията.

Кореспондентски
пост на в. „Борба“

Тревожен въпрос

През ноември тази година колективът на цех „Вериги електротелфери“ при КСТ „Янтра“ — Горна Оряховица произведе 2003 елтелфери, с което преизпълни месечния си график. По този начин работниците и специалистите доказваха, че при добра организация в производството и ритмични кооперирани досътки на ден могат да произведат по 80—100 изделия.

Сега колективът мобилизира своите усилия за затвърждаване на успеха, но още в началото на декември се по яви непредвидено затруднение. Влоши се качеството на апаратурата, доставена от клон на ЗЕА „Д. Благоев“ — Полюв в с. Ковачево и това наруши ритма на производството в цеха.

Въпросът е — ще вземе ли предприятието в Ковачево своевременно мерки за повишаване качеството на своите производи, ще помогне ли то за стабилизиране на производството в Горнооряховския цех?

Милчо ПАНОВ
майстор по производството,
партиен секретар

Свой дял в тази голяма задача имат и специалистите от Базата за техническо развие.

— Всички теми, които раз работваме, пряко или косвено са свързани с подобряване качеството на изделията — споделя началникът на базата инж. Симеон Антонов.

— Ще се ползват метрологичните показатели, технологичните параметри, външното оформление на везните. Наши колективи разработват и нова технология за шлифова не на листови системи след монтирането. Първата проба излезе сполучлива.

Отговорността произведени те от теб вези да представят страната на международния пазар се чувства всекидневно. Около 40 на сто от производствениците са за служби доверието да работят със собствен качествен щемпел. Рекламация през тази година няма. Сега всички гледат оптимистично към бъдещето, когато младият колектив ще усвои и производството на електронни вези.

Снежана ПЕТРОВА

Другарят Никола Василев прерязва трицветната лента и обявява за открита новата Съдебна палата във Велико Търново.

Снимка Иван РУСКОВ

Със стъпките на времето

Бобинарният цех на фабрика „Аврам Стоянов“ — Трявна в с. Асеново е малко извезен. Дори и на жителите на общината. А тук вече се трудят над 50 души, предимно жени, дошли от полето, от животновъдните ферми. Началникът на цеха Пенко Пенев, млад човек, се изнема — досега журналисти не бяха го посещавали.

Историята на цеха е кратка — създаден е преди седем години. Работниците вече са опитни, добре овладели професията си. Предишната, която се предава на предприятия, е висококачествена. До сега рекламация не са получавали.

Въпросът за изпълнението на плана не изненада младия ръководител.

— На 30 ноември ще изпълним годишния си план. До края на годината ще предадем допълнително над 70 тона прежда.

След това поясня, че за де септември планът за чистия доход е изпълнен 131 на сто. Реализирани са хиляди лева икономии.

В момента на работа бе първа смяна. В обширното

помещение машините пееха ритмично. Около тях забързано сновяха жени. Очите им зорко наблюдаваха пъленето на бобините, ръцете червяха вървяха скъсаните нишки. Всяка секунда е пенила. За един ден всяка работничка предава 110 кг прежда.

Един колектив крачи със стъпките на времето.

Петър КАЙШАНОВ

Журналисти от братска Корея

По покана на в. „Работническо дело“ в страната гостуват корейските журналисти О Гю Те и Хо Бьон Хак от в. „Ю дон сингун“, орган на Централния комитет на Кореяската трудова партия. За време на и в чужда земя са запознали със забележителностите на Велико Търново. В Окръжния комитет на БКП журналистите от братска Корея се срещнаха със секретаря Маргарита Кемалова, която ги запозна обстойно с идеологическата работа на окръжната партийна организация.

Донка ВАСИЛЕВА

Среща на млади търговски работници

Под лозинга на окръжната комсомолска организация „Ефективност и качество — повеля и дълг“ се трудят и многобройният колектив на младите работници от търговията, услугите и комплексното туристическо обслужване. Вчера в Окръжния младежки дом се състоя среща на най-добрите от тях.

За изпълнението на основната задача на комсомолците от търговията и услугите — повишаване културата на обслужването и издигане живота на туризма — говори Петко Пейнов, секретар на Окръжния комитет на ДКМС. Участниците в срещата издължаха с призив-обещание за достоен комсомолски отчет пред Партията.

Йордан КИРИЛОВ

Предсрочно

Авиоотрядът в Горна Оряховица изпълни годишния си план по пролетни часове в авиационната работа и обрботени декари. Първо изпълни годишната си програма авиозеното с командир Георги Ташев.

До края на годината ще бъдат пролетни допълнително около 400 часа, като ще се реализира надпланова печалба за 40 000.

Един колектив крачи със стъпките на времето.

Донка ВАСИЛЕВА

Живков поднесе другарят Никола Василев.

След това студентът Илко Пенков прочете рапорт до Окръжния комитет на Партията за успехите на вузовската комсомолска организация през тази година. Радослав Радославов връчи отличията на ЦК на ДКМС и колегиума на Министерството на народната просвета златната значка „Отличник в ученето“ на студент-първенец.

След тържеството другарят Василев се срещна с ръководството на института.

Снощи студентите от ВФСИ „Д. А. Ценов“ проведоха тържествено факелно шествие и положили венци пред паметните плочи на загиналите

бонисти в борбата против фашизма и капитализма. След това в първа аудитория на института се състоя тържествено академично събрание. На него бяха поднесени поздравления от името на общественоста на града и ръководството на института. Артисти от Русенската народна опера изнесоха концерт.

Розин ЧАПАНОВ

В тържествено факелно шествие преминаха снощи и студентите от Великотърновския университет, като поднесоха венци пред паметните плочи на загиналите бонисти в борбата против фашизма и капитализма. След това в първа аудитория на института се състоя тържествено академично събрание. На него бяха поднесени поздравления от името на общественоста на града и ръководството на института. Артисти от Русенската народна опера изнесоха концерт.

В големата зала на кино „Полтава“ за студентите бе изнесена концертна програма.

ПРЕДПРАЗНИЧНА СРЕЩА

По случай Деня на българската студентска младеж — 8 декември във вторник съвместно бяха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев и първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС Радослав Радославов. На срещата присъствваха първият секретар на градския комитет на БКП в Свищов Иван Димитров, ректорът на ВФСИ „Д. А. Ценов“ проф. д-р Димитър Пайнатов, председател на градския народен съвет Георги Божанов, професори, преподаватели и студенти.

Приветствие от името на ЦК на БКП и лично от неговия първи секретар Тодор

Ценен дар за правните работници

Открита е Съдебната палата във Велико Търново

Вчера във Велико Търново бе тържествено открита Съдебната палата. Да споделят радостта на правните работници бяха дошли Иван Вачков, главен прокурор на НР България, Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Иван Велинов, първи заместник на правосъдието, Димитър Църков, председател на Окръжния народен съвет, Михаил Николов, председател на Окръжното ръковод

ство на БЗНС, Николай Цонев, първи секретар на градския комитет на БКП, председателите на Окръжния съд в Стара Загора, Плевен и Габрово, правни работници, много граждани.

Тържеството откри Иван Генджов, председател на градския народен съвет.

Председателят на Окръжния съд Стефан Енчев говори за усиления на проектантите и строителите за завършването на сградата, благодар

за ценния дар, който получават правните работници.

Другарят Димитър Църков прочете Указ на Държавния съвет на НРБ, с който се изграждат работници, строители и проектантите, взели участие в изграждането на сградата. С орден „Червено знаме на труда“ бе награден арх. Иван Петков, главен проектант на сградата. С „Народен орден на труда“ и с медал „За трудово отличие“ бяха удостоени 12 души.

От името на присъстващите бе изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на БКП.

Другарят Никола Василев честити новата придобивка на правните работници и обявя сградата за открита.

Петър КАЙШАНОВ

С ентузиазма и дръзновението на младостта

В дните, когато младото поколение на социалистическа България живее под знака на забележителното събитие — десетгодишнината от публикуването и утвърждаването на Тезисите на ЦК на БКП за работа с младежта и Комсомол, писмото на другарят Тодор Живков до участниците и деятелите на движението за техническо и научно творчество на младежта още веднъж показва голямото внимание и дълбоката грижа, която Партията отдава на младата смяна строители на развита социалистическа обществена структура.

Писмото намери широк, спонтанен и искрен отклик и сред младежта на Великотърновския окръг. Ето какво споделя двама от големия отряд на младите творци на научно-техническия прогрес:

Инж. Румяна ДЕНЕВА, радио нализатор от Визавод — Пазарици: „Движението за ТНТМ е много популярно сред комсомолците в нашата фирма. Чрез неговата форма се намират много от пътищата за повишаване на ефективността и качеството на производството. На Десетата национална изложба на ТНТМ наши колективни бяха удостоени със златна значка за разработената технология за нов асортимент — вино „Царевец“.

Формулирайки по новому принципно важни постановки, писмото на др. Тодор Живков дава по-висок степен на развитие на техническото и научното творчество. Комсомолците от нашия завод ще бъдат достойни за високо доверие на Партията, отговаряйки с конкретни дела“.

Инж. Иван ИВАНОВ, председател на клуба за ТНТМ в Запада за запаметяващи устройства — Велико Търново: „Нашето участие в движението е с утвърдени традиции, които непрекъснато се обогатяват. Реализираните в последното време теми дадоха над 200 хиляди лева общ икономически ефект, а на Десетата национална изложба на ТНТМ получихме отново златна значка. След излизането на писмото на др. Тодор Живков, което има дълбоко програмно значение, вярваме, че ще се решат още по-добре въпросът за взаимомолействеността на всички участници в движението. Сега за нас започва нова, отговорна работа. Стремим се да дадем личен принос в борбата за високо качество и ефективност“.

8 декември — Ден на българската студентска младеж

Винаги с народа, винаги с Партията!

Проф. д-р Димитър ФИЛИПОВ, ректор на ВТУ „Кирил и Методий“

Проф. д-р Димитър ПАНАЙОТОВ, ректор на ВФСИ „Д. А. Ценов“

И тазгодишният осмодесетгодишен празник ще потвърди линията на по-нататъшното развитие и утвърждаване на Великотърновския университет. Развива се материалната база, укрепват научните кадри, които придобиват авторитет в страната ни с редица много сериозни и значими научни изследвания. Повишава се успеят на студентите, който през настоящата година е значително по-висок от миналогодишния.

За нас е много важно утвърждаването на 44 научни лаборатории — освен съществуват от години „Търновска книжовна школа“ и новосъздадените „Материална и духовна култура на Втората българска държава“, „Античност на балканската керамика“, „Научно-техническата революция и съвременността“. Практически във всяка катедра са създадени крупни комплексни теми за колективни работници.

Значително се подобряват условията за живот на студентите и през следващия семестър ще стане възможно за тях да се водят само преди обяд и следобед занятията да се осигурят два свободни дни. В общото архитектурно изграждане на университета започваме създаването на Алея на историята, Алея на изкуствата и Алея на героите. Великотърновската студентска младеж и целият преподавателски колектив изпълняват обещанията, които дадохме миналата година пред другарят Тодор Живков — да превърнат Великотърновския университет в образцов социалистически ВУЗ.

На студентите от Великотърновския университет най-горещо желая да черпят с пълни шепи от богатата съкровищница на науката и да се формират като всеотдайни строители на социализма и комунизма — те са най-яркият факел на нашата социалистическа светогорска Алма-матер.

СТУДЕНТСКИ ДЕЛНИЦИ, СТУДЕНТСКИ ПРАЗНИЦИ

Няма да скрия, че очаквах да видя Великотърновския университет някак празничен. Само няколко дни ни деляха от онзи жизнерадостен младежки празник — Деня на българската студентска младеж. Очаквах да чуя повече смях, повече разговори за предстоящите тържества. А се озовах в един от ония многобройни делници, в които младите хора слушаха лекции, подготвяха упражнения и даже се явяваха на изпити. Разгърът на семестра...

Университетската библиотека, както винаги, беше оживена, зад изпълнените с книги и тетрадки маси можеше

На 2 стр.

ВИНАГИ С НАРОДА, ВИНАГИ С ПАРТИЯТА!

ДОСТОИНИ ЗА ГРИЖИТЕ И ДОВЕРИЕТО

Резултатите от учебния процес — главно мерило за същностната реализация на студента

В процеса на превръщане на науката в непосредствена производствена сила от особено значение е мястото, което ще заемат със своята дейност вузовските комсомолски организации, как ще съумеят да мобилизират студентската младеж за решаването на поставените от XI конгрес на БКП и XIII конгрес на ДКМС задачи. Главен критерий за същностната реализация на студента и показател за ефективността на комсомолската работа са резултатите от учебния процес. Радващо е, че през последните години средният успех на студентите във Велико-Търновския окръг се повишава ежегодно с около 0.10. Оформи се непрекъсната тенденция към намаляване броя на прекъснатите, презаписаните и неявилия се на изпит. Съществено принос за тези положителни резултати даде и разгърнатото се през миналата година социалистическо съревнование „Достоини за грижите и доверието на Партията“. В него се включиха 93 студентски комсомолски групи.

Успехите, постигнати в борбата за повишаване резултатите от учебния процес, се дължат преди всичко на по-голямата конкретност в работата на комсомолските комитети, в умението да се постави въпросът за подготовката на студентите като основен в дейността на дружествата. Утвърдиха се като постоянни форми на работа есеените петминутки, учебно-производствените сбирки на групите, предсесийните и

следсесийните събрания. Придобиха по-голяма насоченост и работата на учебно-възпитателните комитети към факултетните и вузовските комитети на ДКМС. Те поставят на вниманието на академичните ръководства проблеми, свързани с учебните програми, учебниците, работата с отличните студенти...

През последните години броят на студентите, занимаващи се с научно-изследователска и приложна дейност, непрекъснато нараства, като през 1977 година достигна 1310 участници в 53 кръжока. Все по-значителни са успехите, постигнати в националните и международни конкурси, олимпиади, прегледи на ТНТМ. Особено добре се издвигат клубовете във ВФСИ „Д. А. Ценов“, клубовете при славянския и историческия факултет на ВТУ „Кирил и Методий“, а новоучреденият клуб при Полувисшия медицински институт „Д-р Върбан Генчев“ — все по-успешно намира своето място в живота на организацията. Подобря се качеството на разработките, доказателство за което са получените награди на VIII и IX преглед на ТНТМ, международните конкурси и републиканските олимпиади.

Една от основните задачи на Комсомола във висшите учебни заведения е повишаването на ефективността от идейно-възпитателната работа, поставянето й в най-пълно съответствие с решенията на февруарския пленум на ЦК на БКП за подобряване на общественото-политическата активност на студентите. Например в VIII национален

студентски политически конкурс участваха 1360 студенти, а през тази година те са 1510. Много добре се работи по това направление във ВФСИ „Д. А. Ценов“, чийто студенти в продължение на три години се представят най-добре сред висшите учебни заведения в страната. Своята успешна крачка в нацио-

участваха в бригадирското движение и със своя труд помогнаха за прибирането на реколтата и довършването на строителни обекти.

Няколко дни преди празника на студентската младеж завършиха отчетите и изборите в комсомолските дружества и организации. На тях студентите направиха крити-

Младежки простори

Срой 237, год. 16

национален политически конкурс направиха и студентите от Полувисшия медицински институт — половина от тях разработиха реферати.

Комсомолската организация при ВТУ „Кирил и Методий“ успя в края на учебната 1976-1977 година да затвори цикъла по експериментирание на системата за общественостроителна практика на студентите. Преди около месец във ВФСИ „Д. А. Ценов“ се откри факултет за общественостроителна практика на студентите-икономисти и е съставна част от тяхната обществено-политическа практика.

През лятото около 2000, а през есента 4000 студенти

чен анализ за състоянието на комсомолския живот в духа на Юлския пленум на ЦК на БКП и Шестнадесетия пленум на ЦК на ДКМС. Далоха се конкретни предложения за превръщането на другите за всеки младеж и де войка.

За своя празник, Осми декември, студентите от окръга осъществиха редица инициативи, които доказват още веднъж, че те ще бъдат достойни за грижите и доверието на Партията.

Атанас АТАНАСОВ
отговорен секретар на Съвета на студентите и младите научни работници при ОК на ДКМС

Цифри и факти

Във ВТУ „Кирил и Методий“ се обучават около 5000 студенти, от които 3000 са на редовно и 2000 на задочно обучение.

Студентските обществения във Велико Търново разполагат с 600 легла, а в Свищов — с 1556. По този начин в Свищов са задоволени нуждите на над 50 на сто от кандидатствалите за обществени студенти. В близко бъдеще в Свищов броят на леглата ще нарасне на 2000, а през 1978 година във Велико Търново те ще достигнат 1200.

СТУДЕНТСКИ ДЕЛНИЦИ, СТУДЕНТСКИ ПРАЗНИЦИ

От 1 стр.

та в този момент първокурсниката от специалност английска филология Мая Керезова, но би било хубаво да се видят всички ония лица — спокойни, умни, съсредоточени. Съвсем неусетно ще дойдат сесийните дни. И какви ще бъдат резултатите от тях за висшотото образование — подготвка, от прочетените тук страници.

А всъщност, за някои студенти сесията вече бе започнала. Малки групички в коридорите на Ректората издаваха обичайната възбуда и напрегнатост на последните предизпитни часове. Приближихме се към една от тях. Четвъртокурсниците-започници от специалност история пребраха за последен път въпросите от изпита по история на КПСС, възбуждаха се какво ще им се падне, как ще се представят. Но тия възбуждения минаваха бързо и оставаха след себе си само едно далечно чувство на удовлетворение или неуспех.

Заварихме студентите от II курс руска филология бързи и оживени. Те спореха за нещо, смееха се. Минутите за почивка бяха кратки и затова разговорът ни с тях бе никак бърз и напрегнат. От студентския празник ги деляха още много лекции, контролни, упражнения. Трудно

беше в такива дни да мислиш за шум и веселие. И все пак младежите се възбуждаха — за това, че студентските празници минават инертно, без особени емоции, за това, че трябва да се помисли за карнавално шествие, за интересна програма, за празнична зала и за още много неща, които биха им създали настроение и радост. И отново за приближавашата сесия, за предстоящите изпити.

Чудесна студентска младеж. Винаги ни е радвала нейната будна съвест, нейните благородни стремежи. Проф. Г. Таганлишка е разбрала това най-добре в своята дългогодишна преподавателска практика:

— Студентът — за мен той е оня млад човек, изпълнен с интереси, стремежи, много жив, много активен. А великотърновските студенти имат много от тези качества. Може би те нямат самочувствието на столичната академична младеж, но затова пък са изпълнени с много интереси и стремежи, с голяма преданост към науката. И аз съм щастлива, че русистите, които подготвя нашият университет, се ползват с име в страната. Навсякъде се лекарира публично, че нашите кадри, нашите резултати са на високо равнище.

Какво по-голямо признание.

Един млад институт се утвърждава

Най-често пред студентския празник се пише за студентите в аудиториите, клубовете, библиотеките. Този път обаче нашата среща с тях стана в една непривична за студентите обстановка — второ вътрешно отделение на Окръжната болница във Велико Търново. Тук възпитаниците на Полувисшия медицински институт провеждат своята учебна практика.

„Институтът е млад — създаден е преди година и половина. Освен тригодишен курс за фелдшери в него преминават двегодишен курс на обучение бъдещите медицински сестри. Сега в института се учат 750 студенти, учат се с желание и амбиция. Затова е така убедително и представително в IX преглед на ТНТМ, за което получиха три грамоти. Отлични са разработките на Калина Тодорова, Димитринка Георгиева, фото изложбата на Стефан Рачев.

Влизайки в залите на болницата, виждаме забързаните млади хора, за които току-що разговаряхме с директора на института д-р Илчев.

Още след осмата седмица студентите от Полувисшия медицински институт влизат в болничните стаи. Първоначалната нерешителност бързо се стопява, грижите за болните обединяват студентите и преподавателите. И както сподели д-р Здравко Киров, ако в началото преподавателите са по-стойанно „над главите“ на студентите, то после младежите сами „преследват“ преподавателите, за да научат повече и повече.

Имената на някои от тях откритие в книгата за поощряване на работата — Галина Георгиева, Йорданка Николова, Иванка Николова... И колко истинна има в думите на забързаната детско отделение д-р Маринов: „В нашата работа не трябва да има празноти, затова се стремим да подготвим възпитаниците си най-добре!“. Намеренията на студентите и преподавателите се покриват. И в резултат — в детското отделение стажантите сами решават много неща: приемането на болни деца, подготовката за изпитания, хранене, манипулации... В детското отделение децата са оградени с любов и грижа. И често се случва така, че те не искат дълго да се разделят с някоя от сестрите, с които са станали приятелки през времето на дружеството им.

Във второ вътрешно отделение се срещаме и с младото семейство Захаринка и Цветан Къневи — студенти във втори курс. Те са от онези щастливи млади хора, които любовта към професията е донела в Полувисшия медицински институт. И са съвсем естествени отличниците им.

Студентите от Полувисшия медицински институт се възбуждат от мисълта за бъдещия стол, който трябва да поучат в началото на новата година, занимава ги идеята за един клуб, младежка зала, кафе-сладкарница... Един млад институт се утвърждава.

Таня БИНЕВА
Петко ПЕТКОВ
студенти

Неспокойната, вечно търсеща Мариана...

Във Велико-Търновския университет се дискутираше върху проблемите на ТНТМ. Много от въпросите ни отведоха при проф. Ангел Давидов, зам.-ректор по научната част. Още в началото на разговора той се усмихна и внезапно ни прекъсна: „Ето я на шата Мариана. Тя ще ви разкаже всичко...“

По-късно разбрахме, че то ва е Мариана Минчева, студентка в трети курс история и председател на клуба за ТНТМ. При разговорите ни с нея се оказа, че Мариана ни казва неговори за себе си, а за нещата, които я възбуждат. Затова тя самата казва: „С какво то и да се занимавам, винаги искам да наляза в същността“. И Мариана не обича лесните неща — винаги е неспокойна, вечно търсеща.

С много радост посреща създаването на групата на отличниците — така подготовката им ще се осъществява на по-високо ниво, че няма да се задоволяват само с обикновените упражнения, а ще се търсят нови форми на обучение.

През тази година клубът за ТНТМ в университета постигна редица успехи, много от разработките бяха наградени. След дългогодишно прекъсване излезе сборник със студентски трудове и Мариана е радостна, че най-послед студентите имат материален израз на своя труд. Мариана

на говори оживено, че качеството на работата се е повишило, че у комсомолците се забелязва емоцията, изискателността. Но за създаване на всички осъзнават ясно необходимостта от творчество, то си изграждат като специалност, че у някои и няма отговорността утре да поемат възпитателната роля на учениците. А Мариана иска всеки да осъзнава отговорността си, да повишава изискателността към самия себе си.

Говорейки за другите, ние неусетно започнахме да виждаме образа на Мариана по-ясен, по-рефлексен. А после разбрахме от преподавателите и колежите, че в нейно лице те имат най-добрата студентка, а клубът за ТНТМ — вечно търсеща, стремяща се към непрекъснатото усъвършенстване на работата му председател.

От колежите и научихме, че Мариана постъпва във ВТУ „Кирил и Методий“ през 1975 година, че е отличница още от първи курс, че е в групата на студентите, занимаващи се с научна работа към катедра „Нова и най-нова история“ още отсегата подготвя дипломната си работа, че... Да, зад всичко „че“ стои Мариана, неспокойната, вечно търсеща тя...

Радина СТОЯНОВА
Григор НИКОЛОВ
студенти

В научната дейност — ентузиазизирано, вдъхновено

Ако разгърнем резултатите от национални и международни студентски конкурси, прегледи, олимпиади, непряко сред отличниците ще открием и имената на възпитаниците на „Червената академия“ на Партията, ВФСИ „Д. А. Ценов“ в Свищов.

Сега в изградените 22 на учни звена (18 кръжока и 4 студентски бюро за икономически изследвания), обединени в клуба за ТНТМ, работят над 600 комсомолци. Всяка учебна година звената се попълват с нови кръжочници. В научно-изследователската работа студентите се ръководят от млади научни работници в института. По избраните или зададени теми (ежегодно около 90) се работи с любов и амбиция. Изучава се литература, правят се непосредствени наблюдения по разработвания проблем. „Работата е дълга и упорита, понякога продължава две-три години. В последно време се оформи една нова положителна тенденция върху една тема да работи колектив от студенти. През миналата година с 48 разработени теми са се представили 98 автора.

Възвисяният комитет на ДКМС и клубът за ТНТМ оценяват разработките по специална система, в която уда ренето пада на актуалността и практическата обвързаност. Затова младите творци се стремят да работят по теми с конкретно практическо приложение. Класирани те през тази година в институт разработките говорят красноречиво за това — „Проблемът за контрола върху финансовите резултати от финансовото състояние в АПК „Дунав“ — Свищов, разра

ботена от Венка Василева, „Влияние на финансовите и кредитите за повишаване на ефективността от производствена дейност на ДМЗ „Н. П. Вапцаров“ — Плевен, разработена от авторски колектив... Голямо впечатление направила работата на Йордан Йорданов, Ц. Вълкова, Ц. Кирилова и още няколко техни колеги, посветена на икономическите и нормативно-изследователски методи за прогнозиране и планиране на потребността от специализирани икономисти с висше образование. Комсомолците са проявили в цялата страна една голяма анкета, работили са върху много научна литература и съвсем заслужено са удостоени със специалната награда за най-актуална тема.

Премираните студентски научни разработки се отпечатват в специален сборник, а най-добрите студенти се използват като сътрудници на преподавателите при научните изследвания на сектора в помощ на практиката и при изпълнение на плана за научната работа на катедрите.

Сред дунавските студенти са популярни и други форми за техническо и научно творчество — олимпиадите. Отборът по математика завоюва първото място на републиканската олимпиада. На последния международен преглед на студентското творчество в Братислава комсомолката Любка Бацалова се класира на четвърто място.

Още дълго може да се разказва за успехите на свитовските студенти в научната дейност, но цялата истина за себе си могат да кажат само те, с делата си.

Йордан ДЕНЧЕВ

Христо СТОЙЧЕВ
ИЗПИТ ПО ЕЗИКОЗНАНИЕ

Цифри и факти

Във ВФСИ „Д. А. Ценов“ в Свищов през тази година се учат 4800 студенти. През учебната 1936-1937 година техният брой е бил само 355.

Докато през учебната 1936-1937 година броят на студентите във ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов е бил само 7, то през тази година има над 1100 стипендианти. Във ВТУ „Кирил и Методий“ сега са отпуснати 1200 стипендии. Над 300 студентски семейства получават помощи за бременност, раждане и отглеждане на деца, в това число и специални стипендии на майките.

СВИЦОВСКОТО ПРИСТАНИЩЕ ПРЕД КРАЯ НА ГОДИНАТА

Постижения, въпреки щетите от земетресението
● По почина на знатния съветски бригадир Анатолий Барановски

Свищовското пристанище беше сериозно засегнато от земетресението на 4 март. Известно време колективът бе принуден да работи при особено трудни условия. За това кажи са резултатите сега в края на годината, потърсихме отговор при началника на пристанището — Марин Колев, който сподели:

— След земетресението на 4 март извън строя се оказаха около една трета от основните ни производствени фондове и бяхме принудени да преустроим работата си в рамките на старото пристанище. Особено много ни затрудни излизането от строя на голяма част от кейната стена и на немалка част от складовата площ. Грудностието дойде и от това, че планът ни по обем във физически тонове бе намален само с около 20 на сто. Така че на колкото бяхме доста трудно, въпреки всичко, показателът за физическите тонове е през годината.

Най-трудно за нас винаги четвъртото тримесечие. Две са причините. От една страна по-лошите климатични условия, а от друга — останалите товари от предните тримесечия. Получи се така, че излезлите от строя производствени мощности не бяха възстановени в първоначално определените срокове, поради естеството на повредите. Някои от тях влязоха в експлоатация едва към 20 ноември. През октомври поради гъсти мъгли се случваше да не работим в продължение

на часове. Но вземаме мерки пропуснатото да бъде достигнато с упорит труд през благоприятните за работа часове от денонсирания. Независимо от изключително затруднения през годината, очертава се планът във физически тонове да бъде изпълнен и презиришен. Нормално се движеше работата през първия месец на годината, в график сме и сега, през втория. Дори е на лице известно преизпълнение. Проблематично е обаче пазаренето с приходите, по който показател от нашия пристанищен комплекс в Русе не се намира никаква корекция във връзка със земетресението. За да излезем от това положение, се стремим да правим максимална икономия при издръжката на различните транспортни операции. Обръщаме особено внимание на натоварването на машините и при съвършенстване на единично време. Резерв от работна сила са ни близките от селските жители. Намалихме непланираните разходи. Например деновните при вагоните са наполовина в сравнение с миналата година. Правим всичко възможно за избягване на свикциите при превозиране на лимита от електроенергия и при непълното му оползотворяване и други. По този път се доближаваме до планираната печалба.

През третото тримесечие и съвкупно за годината от 60 годишнината от Великия октомври се отличихме с бригадир Георги Прокопиев. Тя постигна изпълнение на производствените си задачи 123,5 на сто, а на грудните

норми — 131,7 на сто. В нея няма никакви нарушения на трудовата дисциплина, по охраната на труда и другите показатели. От механизацията е за пример бригадата на Иван Чешалов. Имаше и около 70 индивидуални първенци.

Планът за следващата година е съобразен с възможностите на пристанището. В сравнение с тази година, не се предвиждат особени затруднения. Колективът е дал обещание да постигне през изпълнение при показателя за физическите тонове с 4,5 на сто. Освен това, в нашия насрещен план се задължаваме да избегнем необвързката, която съществува за приходите, размерът на които е по-голям, отколкото през миналата година.

Колективът ще изпрати старата и ще посрещне новата година и с прилагането на почина на знатния съветски бригадир от пристанището Или Чоков — Анатолий Барановски. Този почин е особено подходящ за колективна на нашето пристанище. Той изисква работниците да работят по двете и повече професии и почини на метода на взаимозаменяемост. Ние вече го прилагаме, но ограничено. През 1978 година обаче ще се заемем с обучаването на почти всички довери и други при станищни работници, за да постигнем 100 на сто взаимозаменяемост, като изпреварим Ломското пристанище (към 80-90 на сто) и Русенското (към 25 на сто взаимозаменяемост). Това ще ни „развърже“ ръцете за постигане на още по-големи успехи, за да вземем Свищовското пристанище полагането му се място сред останалите пристанища — така, както бе преди годината.

Разговарявали
Йордан КРЪСТЕВ

Търговското обслужване — на по-високо равнище

Какво показва проверката по обектите
на районната по-ребителна кооперация —
Елена ● Необходими са бързи мерки, за да се възвърне доверието на клиентите

По-пълното задоволяване на постоянно растящите потребности на населението от стоки, излизане на културата на обслужване и спазването на нормативните документи — това са основните задачи, към чието изпълнение трябва да бъдат насочени усилията на всички търговски работници. В това отношение известни положителни резултати са постигнати и в районната потребителна кооперация — Елена. Това показва и извършената наскоро проверка от представител на районната инспекция по търговията и услугите, обхванала 43 на сто от обектите за хранителни и промишлени стоки и заведенията за обществено хранене в Елена, Константин, Мариан, Руховци, Буйновци, Беброво, Костел и други селски селища в района.

Планът по стокооборота и печалбата за досегашните тримесечия на тази година е изпълнен. Полагат се грижи за повишаване квалификацията на кадрите. С откъсване от производството се обучават 7 души, а без откъсване, в опреснителни курсове — 42. Приета е план-програмия за запознаване с нормативните документи, а за спазването на 127 Постановления на Министерския съвет всички търговски работници са подписали декларация. Направено е много за преустройството и реконструкцията на заведените за обществено хранене, особено в Елена — в чайната, където се сервират горещи закуски, а кафе-сладкарницата и др. В сравнение с миналите проверки са подобрили хигиената и културата на обслужване.

Но на фона на многото констатирано слабо, тези успехи блещат. В кооперацията липсва вътрешно ведомствен контрол и специализирани контролни звена, така че изпъл-

нението на основните изисквания е останало на самосъзнание. Не се налага строго и провинение служителите. През годината от 11 начелни материално-отговорни лица са суми над 250 лева са освободени само двама. В по-голямата част от проверените магазини за хранителни и промишлени стоки липсва основният асортимент минимум, не на всички стоки — наши и чужди — са поставени етикети за наименованието и цената, а в магазините в Руховци и под номер 32, 37, 39 и 95 по-голяма част от етикетите не отговарят на изложбата стока. Неизмазани повече от 10 години са магазините 89, 90, а в 102 е повредена единствената и прилежава покривна тегла, в 73 и 84 витрините не са остъкдени и клиентите имат пряк контакт с хранителните стоки, в 39 стоката е неподдържана, а складираните на много места не са спазени принципите за стоковото състояние — до хранителни продукти са поставени перилни препарати, а в магазин 69 се продават едновременно зеленчуци и хляб. В Елена се продава само един вид хляб — „Добруджа“ или „Солонски“. На много обекти липсват книги за предложения и оплаквания, записките пред едрите организации не се изготвят правилно и редовно, не се набавяват своевременно стоките от първа необходимост — рибарски, морски продукти, ученически престилки, якета, гащи, бързовари, сервизи за храна, настолни лампи, констати „Шуко“, мъжко бельо, химикали, лакове за нокти, лаковените, ирчици и т. н. Липсват тетрадки за потребителското търсене и за рекламацията. Не се издават гаранционни касови бележки за стоките с гаранционен срок.

В магазин за мебели в Елена не констатирано нарушение на нормативните документи — продаваха се мебели за обзавеждане на различни ведомства. В склада на магазина 26 бяха запазени „за свои хора“ 30 пакета внос на тоалетна хартия, а в магазин 108 — един килим — чини персиски.

Прави впечатление, че в търговската мрежа се използват технически неизправни измервателни уреди — замърсени с побитости, деновни рани. Това е особено често явление в пивниците в селата на района. Не отговарят на хигиенните изисквания много явделия за обществено хранене и складовите към тях: Бира-скара № 4, закуската „Златно то пиле“, пивниците в Тодювци, Илаков рът, Костел, Палици, Мирни а Чакали, гостилниците в Буйновци и Беброво, сладкарницата „Лилия“ в Елена и сладкарницата в Константин.

Недостатъчно се прави и за осигуряване на топли закуски за населението в сутрешните часове. Тези и много други слабости, които намериха отражение в докладната записка на проверяващите органи, трябва да бъдат взети под внимание от ръководството на РПК — Елена, и Хранително-вкусовия комбинат и от търговските служители по места. Необходимо е строг, повсеместен контрол за стриктно спазване на служебните задължения и нормативните документи, за по-пълно задоволяване на населението със стоки, за възвърнае доверието на клиентите.

Петър ПЕТРОВ
инспектор в Районната инспекция по търговията и услугите — Велико Търново

Антон ТРУФЕВ

Тудов рапорт на комсомолци

Младешките производствени единици в МК „Бичо Стърков“ — Лясковец са сред най-търговските комсомолски бригади в окръга. Те се готвят за изпратителната втората година от пегилетката с достойни дела.

В дните, когато се провежда отчетно-изборната кампания в комсомолските организации, три от тях изпълняват своята годишна програма. До края на годината младите производственици от бригадите „Йорданка Николова“, „Пеню Пенев“ и „Антон Иванов“ ще произведат надпланово продукция за 225 хил. лева при високо качество.

(Соб. инф.)

Промислено-търговски комплекс — Горна Орханица

търговски назначения

КРАНИСТ на нов мобилен кран КС 4361 — А с товароподемност 16 тона.

Справки на телефони 4-19-85 и 4-16-01.

Дом за деца на жп работници — Велико Търново

и м а

вакантно място за ГОТВАЧ или ПОМОЩНИК-ГОТВАЧ в кухнята.

Заплата по щата и безплатно пътуване по Български държавни железници. Справка на тел. 2-28 42.

СПТУМ „Н. Й. Вапцаров“ — Дебелец

обявява,

че има вакантни длъжности за МАЙСТОРИ-СПЕЦИАЛИСТИ по специалността стругар-фрезисти в учебните работилници.

Постъпване веднага. Заплащане по щатните таблици.

3-3

Завод за запаметяващи устройства — Велико Търново

търговски назначения

по чл. 64 от Кодекса на труда: ПОМОЩНИК-ГОТВАЧИ — 2
МИЯЧКА НА СЪДОВЕ — 1
Справка в служба „Личен състав“, телефон 2-23-06.

4-3

Механичен завод — Сухиндол

и м о

вакантни длъжности за:
— СТРУГАРИ
— ФРЕЗИСТИ
— ШЛОСЕРИ
— ТЕРМИСТИ
— ГАЛВАНТЕХНИЦИ
— ТЕХНОЛОЗИ
— КОНСТРУКТОРИ

Заплащане съгласно щатните таблици. За справка „Личен състав“ тел. 662 625.

4-2

ПРОДАВАМ „Джип“ (румънски), гр. Полски Тръмбеш, ул. „Брега“ № 5 — Атанаска Илиева Маркова.

ПРОДАВАМ „ЖАЗ“ нов модел, Справка: гр. Лясковец, ул. „Симо Топалов“ 1 — Ниязи Узунов.

Завод за стоманобетонни изделия и конструкции „Г. Терзиев“ — Свищов

търговски назначения

на работа в цеховете за траверси и конструкции: БЕТОНДЖИИ и АРМАТУРИСТИ.

Заплащането по сделко-премиалната и повременно-премиалната система плюс допълнително възнаграждение до 20 на сто месечно съгласно писмо № В-2-213/12.VIII. 1977 год. на Комитета по труда и работната заплата.

Справка „Личен състав“ при завода.

Постъпване веднага.

3-3

МЗ „Червено зъбо“ — Дебелец на идо

работници:
СТРУГАРИ — от 1 до 6 разред
ШЛОСЕРИ — от 1 до 6 разред
ЧИСТАЧИ НА ОТЛИКИ — 9-3 разред
ФОРМОВЧИЦИ — от 1 до 6 разред
ОКСИЖНИЦИ на автом. линия — от 1 до 5 разред
БОРБЕРГМАШИНИСТИ — от 1 до 6 разред

Заводът разполага с модерен работнически стол, младежко общежитие, почивна база на море и балкан. На висококвалифицираните работници заводът ще осигури квартири и заплаща разликата на държавния наем. Има редовен автомобилен транспорт.

3-4

Кадрите — с по-висока квалификация

Важна предпоставка за повишаване на производствеността на труда и успешно изпълнение на стопанските задачи е повишаването на квалификацията на работниците и изключителните кадри. За това в АПК „Григор Сараилов“ — Велико Търново с чувство на отговорност беше изготвена програмата за новата техническа учебна година.

Формите за обучение на работниците и специалистите са разнообразни. Сформиран са пет звена, които обхващат всички дейности в комплекса и в отговорност по дейности: с работници от растениевъдството, животновъдството и механизацията; бригадир от рател животновъдството и механизацията; ремонтни работници; агрономи и ветеринари; икономисти и счетоводители.

Учебната година ще започне през декември. Вече са разработени програмите за отделните курсове, осигурени са лектори — специалисти от АПК и от други места.

Организиран са три учебни форми — курсове за подготовка на нови работници, за повишаване на квалификацията и за опресняване на знанията. Демонстрира дузина и казионите стопанства в Бялава, Церово, Кория и Лясковец ще се обучават за трактористи машинисти, трети клас. На комплекса са необходими много техници, работници, затова за тяхната подготовка се подготвят големи групи.

Над 100 работници ще доминират квалификацията си в курсовете за шлоосери мотористи, а ТСК — Лясковец и ЖТСК — Велико Търново, за стругари и фрезисти в специализираното промислено предприятие. А в ПУЦ ще доминират квалификацията си водачите на моторни престои, средствата, тракторист-машинисти, монтажници.

Работниците и специалистите от отделните дейности и казионите стопанства ще участвуват и в курсовете за опресняване на знанията. В тях те ще се запознаят с новостите в различните специалности. В тази учебна форма са сформирани десет курса. По четири дни на 4 смен на 240 механизатора ще се обучават във Вонеща вода.

През тази година са организирани специални курсове по механизацията и животновъдството. Те ще се провеждат в казионите стопанства в Бялава и Дебелец, които се специализират в тези области. А курсовете ще се поминат не само да се опреснят знанията но и ще се покажат някои новостите и техническите на отглеждане на малките и амела.

В казионите стопанства ще се провеждат и курсове с деновни занятия и курсове с деновни занятия, с механизаторите на строителни машини и специализираните производствени единици със счетоводители, пазарници, агрономи и др. прилагането на вътрешно стопанската сметка. За първи път през тази година се организира курсове за опресняване на знанията по животновъдството, агрономията, ветеринарията, механизацията, животновъдството и механизацията. Курсовете са организирани в казионите стопанства, а курсовете са организирани в казионите стопанства, а курсовете са организирани в казионите стопанства.

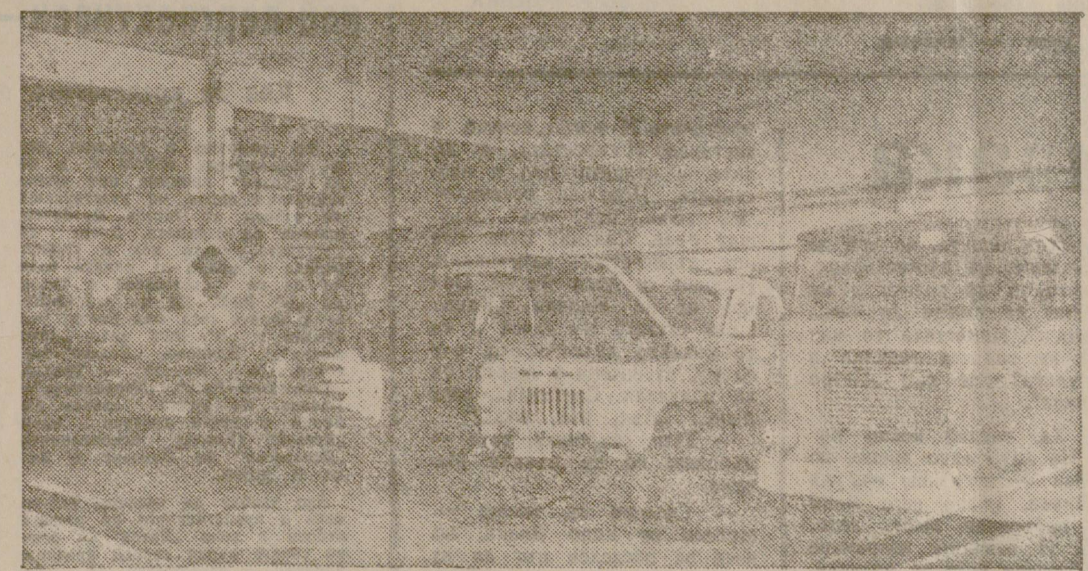
Над 40 души ще участвуват в опреснителните курсове, организиран от управлението „депел“ и хранително-вкусовия комбинат в окръжния учебен център „Бруш“.

Програмата на новата техническа учебна година е била разнообразна. Нейните форми обхващат работниците, специалистите, агрономите, ветеринарите, икономистите, счетоводителите, които ще бъдат изключително важни за селското стопанство.

Мира ДЕНЕВА

В нови производствени сгради

За две петилетки дейността на говарното автогостановство във Велико Търново е увеличена три пъти

Навършват се близо тридесет години, откакто е създаден общественият транспорт във Велико Търново. Начало то е сложено с 47 говарни автомобили и 7 автобуса. През изминалите години нуждите на окръга постоянно растяха, заедно с това растеше и автогостановството. През 1970 г. обемът на говарните превози се увеличи повече от три пъти, което наложи и изграждането на нова, съвременна база.

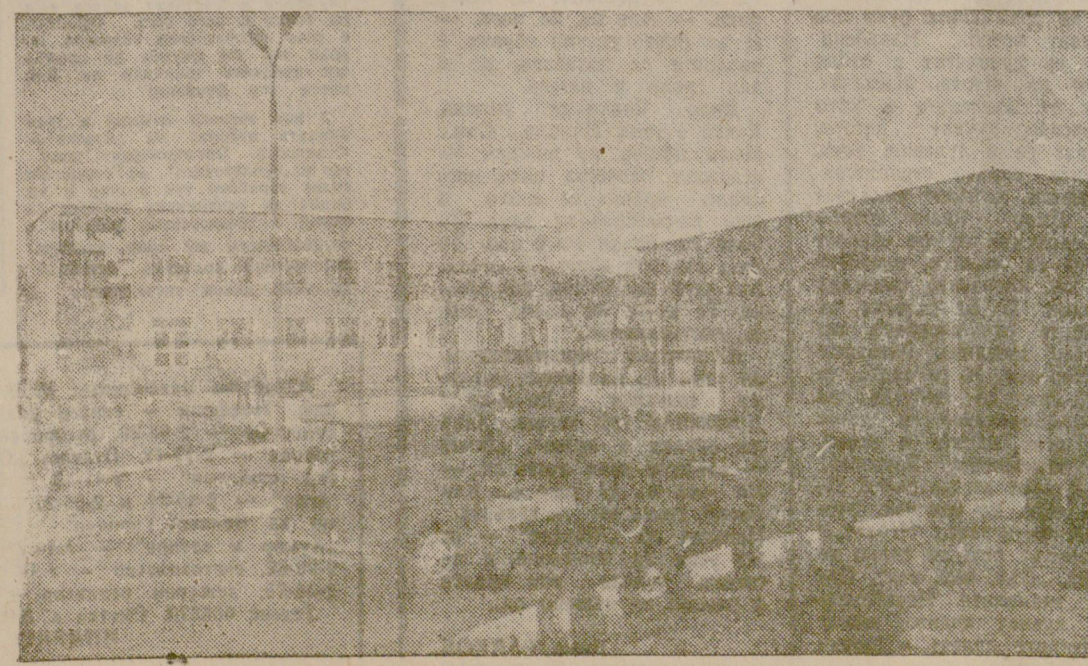
В навечерието на 60 годишния юбилей на Великия ок-

томври бе завършена базата на говарния автомобилен транспорт. В западната промишлена зона привличат вниманието внушителните корпуси на комплекса, състоящ се от основно сервизно кале и редица спомогателни стопанства, оборудвани с високо ефективни технически съоръжения, административна сграда, удобен стол, технически кабинети, ополително стопанство и други.

Тези грижи възхваляват колелтата за по-високи трудови успехи. През последните

две петилетки обемът на превозните товари се увеличи повече от три пъти. До края на тази година ще бъдат обработени 2 315 000 тона на говари и ще бъде осигурена на 805 000 лева печалба за народното стопанство. На тази основа, по новата технология на планиране, ръстът за 1978 г. се движи между 36 и 43 на сто по отделните показатели спрямо очакваните изпълнения за тази година.

Михаил МАНОЛОВ

В ТЪРСЕНЕ НА СОБСТВЕНИТЕ ПОЕТИЧЕСКИ ИСТИНИ

Името на студента във Великобългарския университет Венко Евтимов е познато на читателите на в. „Борба“ и на всички, които следят от близо творческите изяви на най-младото поетическо попълнение в съвременната ни поезия. Но от публикациите на младия поет в периодичния печат малко трудно може да се очертае контурите на неговия творчески профил и затова включването му в сборника „Трима млади поети“ е вече достатъчен повод за по-определена литературно-критическа оценка на първите художествени завоевания и на перспективите в не разгърнатите поетически търсения.

В този по-цялостен творчески дебют присъстват трайните поетически възгледи в конфликтната същност на съвременните нравствено-етични процеси. Поетическите обобщения, които в някои случаи се постигат чрез не най-добрата поетическа находка, не претендират за социална и психологическа всеобщност, но все пак това са първите „малки“ истини в творческото съзнание на младия автор. Те имат точен социален адрес — емоционално-психологическият свят на възмъжалния юноша, който вече навлиза в отговорната територия на обществените взаимоотношения, в света на интимното самопознание — стихотворенията „Ръка, про-

техника, която напомня по силата на художественото въздействие на сложната ескапизма техника в рисуването. С по-различна интонация са наситени стихотворенията: „Връстници“, „Молитва“, „По литватворник“, „Сърцето на Пабло Неруда“. В тях В. Евтимов се опитва да защити гражданските измерения на творческата си позиция — поантата в стихотворението „Връстници“, посветено на малките герои от С. Белица Васил и Сава Кокарешкови.

Няма времето да ни разделя,
Ще вървя като вас
— все направо!

Наистина, една част от представените в сборника стихотворения носят беззвездите на художественото несъвършенство, израз на закономерната неукрепналост на поетическия талант. Извеждането на идеята в „Пълна връх“ е свое образно потвърждение, че младият поет не трябва да се доверява на по-лесния път към собствените истини. Но тези моменти са контрастиращи фон за действителните сполуки, които не спестяват критическото пристъствие и ни дават основание да твърдим, че поетическият дебют на Венко Евтимов в сборника „Трима млади поети“ е като тегловна заявка за бъдещо присъствие в съвременната българска поезия.

Димитър ВЕЛИКОВ

Търновград Равносметка

В очите ми
все оня изглед от цветна картинка
спокойно плава,
повдигат се на пръсти къщите
и се оглеждат в Янтра —
зеленокоса, плава,
заслушана във славеви песни,
И всеки ден църковните камбани
сърцето й като капчук дълбаат
и забавят старите й спомени.
А нощем,
когато и последния пиански глас
часовникът на пощата изпрати,
болгарски стъпки откляват
по неизтрите все още калдъръми.

Офелия КРУМОВА
IV курс БФ, ВТУ

Вземала съм от живота всичко,
за да бъде верен моя стих.
Мразила съм, лудо съм обичала
и не съжалявам, че греших.

Не успях да бъда неподалостна,
ала пък не се и покориш.
Пропахвах често своите щастие,
но не съжалявам, че греших.

Като пролетна вода приквях
и не спрях при никой пристан твх.
Упрекните ме или завиждайте —
аз не съжалявам, че греших!

Маргарита ПЕТКОВА
ВТУ, БФ, III курс

Изповед

Безлюбовни, безродни, безволежни нощи в живота ми,
аз лежа като камък в гнездо —
вместо птица гореща да бъда,
и от вас се отричам,
заменям ви, праведни мои,
за една обругана, безпътна нощ в живота ми равен.
И се млята сърцето ми — алена подка, и чака
мъж да дойде, да вземе в ръцете весела.
И съдбата ми кратка е, трепетлива — светла и проста —
като звън при надръзване, като късче от счупена чаша.
Ако огън не съм — то прашина бодлива да бъда
във око на равнодушния; суха съчка за огъня.
Искам хулните думи да превърна във хляб и във вино.
Ако камък захвърлят по мен —
нека камъкът корен да хване.
Да не зараснат по лицето ми следите отъзбите на Юди
и на приятели.

Трябва
кръста си да заслужа, мои праведни —
безлюбовни, безродни, безволежни нощи в живота ми.

Илияна ПЕТРОВА
IV курс РФ, ВТУ

Елена Кабешкова

ВЪЗРОЖДЕНКА

III курс — живопис

Започна с леката, но обикна ... тежката атлетика

Втора балканска титла за мс Иван Гърчев (Св)

Сякаш малко „набързо“ ми наха първите му големи успехи. Миналата година телеграфът ни донесе вестта, че е покорил балканския връх в шампионата по вдигане на тежести. Предната година на учиме, че е начело в класирането в своята категория на силния тогава турнир за Дунавската купа, когато с едно хубаво постижение записа по беда над известния шангист Павласек от Чехословакия...

Иван Гърчев така се и появи в тежката атлетика — пак „набързо“. Защото всички в крайдунавския красавец го знаеха като горещ приятел на ... леката атлетика. Имаше и свой „специалитет“ — голфето. Но ето, че като се отбивал в салона, където тренирали шангистите, на Гърчев все по-често се налагало да се заглежда. Да следва движенията, прийоми на тренировката, да „премерва“ постиженията на най-личните по това време състезатели по вдигане на тежести. И... решил да опита. Сполучил. Не било особено високо постижение му. Но шангиста го покорил. Омагьосала го сякаш изведнъж и той тръгнал по пътя на тежкоатлетите.

Той е едва 23-годишен, спортният му стаж не надвишава пет години, а името му отдавна намери място в списъците на националните тренъри. Тази година също носи радост на Гърчев. Макар и състезател на „Академик“ (Свищов), с разрешение на дружеството си и БФВТ, той получи право само в отборния шампионат да влиза от името на включения в „А“ група „Етър“ и в категория над 110 кг винаги е сред най-добрите. След един сребърен медал в личното първенство за миналата година, сега той взе златния медал сред мъжете за 1977 година на „Спортист“ със самочувствие и големи възможности особено в движението изхвърляне е — възва за него достойният му подгизник в категорията мс Алексис Невос. Най-високото постижение в изхвърляне 180 кг обещава още

по-голямо развитие. Не го смути сериозно и напредващото му се тази година сечение. Бързо се възстанови. Удържва в двустранната среща с „Авангард“ в Полтава в края на октомври и стана победител в категорията си. И след съвсем кратък лагер с националния отбор — не повече от 20 дни, отпътува за балканското първенство в Турин и състави да бъде гарски национален отбор. Не беше във върхова спортна форма, но подходи вирно тактически и без да достигне най-добрите си резултати, дълга достатъчно, за да бъде първ. Дълбоко от 350 кг (160 плюс 190) изведе Гърчев следващия го на второ място българин Евг. Попов (382,5 кг) и румънския шангист Крейчик (315 кг).

Студент е във ВФСИ в Свищов. Съгласената тренировъчна и състезателна програма безспорно го затруднява. Но и като студент е сред добрите, никога не изостава с изпитите, добър е и успеят му. Дълг във възходите то развитие на Гърчев имат тренърите му — първият — В. Дончев в Свищов, после Йордан Иванов в младежкия национален отбор и сега гариот на социалистическия труд Иван Абджиев, в чиято плановете в категорията над 110 кг свищовският шангист е важна фигура.

Александър ТОШЕВ

В зона „Янтра“ — най-перспективен — „Вечвой“ (Елена)

Как се представиха останалите наши отбори?

По традиция в есенният дял от шампионата 1977/78 г. в зона „Янтра“ премина при силно оспорвана борба на участващи те отбори от третия футболешелон на страната. Доста са съставили, чиято цел е крайна победа и право от идната година да се състезават в Север на „Б“ РФГ. Да не забравяме, че в зоната сега има бивши ученици в „Б“ РФГ като „Локомотив“ Дряново, „Левски“ — Ломковец, „А. Кичев“ — Трявна, „Локомотив-Русе“, „Черноломен“ — Попово. Не крият своите амбиции и други състави като „Вечвой“ (Елена) едновременно „Бенковски“ от Луковит и Бяла и други.

Ако трябва да посочим най-яркото в представителите на нашите отбори в зона „Янтра“ — всички сякаш върви според предвиденията с изключение на „Бенковски“ (Бутново). Отборът на еленски „Вечвой“ с тренър Петър Харалампиев, още в първите кръгове не скриваше намерението да бъде сред лидерите. Тук се съчетава рутината с младостта, преобладава се излизането на Куб рачо (в „Дунав“ Рс), който се счита за „барометър“ на отбора, но не е привлечен Ст. Стефанов с участие в „А“ РФГ, по стъпките и други свежи подкрепления. Представителите на Елената отново могат да заслужат от личното за най-добър отбор от окръга в зона „Янтра“.

Неуспешен бе стартирът на многократния участник в „Б“ РФГ — отбора на „Левски“ (Лясковец). Бяха привлечени доста нови състезатели, сред които и някои опитни единичи като Кр. Трайков (от „Етър“), постепено но се изживя първоначалното смущение и съставът записа важни точки и като гост. Оформен е вече перспективен колектив, но дават ли ще съуме да продължи хубавите традиции на Лясковец във футбол?

С нов тренър навлезе в шампионата отборът на „Левски“ — Старажица. Доскорошният капитан на „Влодетовите“ мс Георги Валиев заработи тук с жар и амбиция да озаменива първата си среща с тренъorskото поприще с изграждането на един сплотен, боеоспособен колектив. Освободен бяха някои състезатели, а

дойдоха Ив. Панайотов и А. Луков. Незадоволително се представиха тази есен отборите на „Левски“ (П. Тръмбеш) и „Бъдеще“ (Бутново), нещо което сериозно трябва да разтревожи както мистрите спортни дейители, така и ОС на БФФС. Отборът на Лясковски Тръмбеш, въпреки изветките мерки да се привлечат нови играчи, пак се оказа в дъното на таблицата. Особено отблъскващо е положението на отбора неумейността да печеда мачовете на свой терен.

Най-силна тревога буди състоянието на „Бъдеще“ — отбор, който миналата година приключи в „Лясковец“ средата на таблицата — едно добро класиране. Обнадеждаваше и тагдошният старт с две победи на чужд терен, но... бързо дойде самоспасието, и следите резултати. Дойде зимната пауза. Време за пълна почивка. Но и за активен отдих, за творчески размишляване по изминатия през есента път, за набавяне на новите плановете и интензивна подготовка за решаваната втора етап от първенството.

Александър ГЕОРГИЕВ

„А“ Източна окръжна група

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ:	
1 Драганово	45:17 22
2 Янтра	41:23 21
3 Константин	53:38 21
4 Асеново	34:20 20
5 Присно	40:27 18
6 Кесари	45:20 18
7 Поликраище	40:29 17
8 Писарево	30:33 16
9 Камен	32:27 16
10 Никоп	31:29 16
11 Добрич	30:35 12
12 Килифарево	21:27 9
13 Диния	21:40 9
14 Козарево	16:40 8
15 Самоводене	22:41 7
16 Крушовица	12:49 7

ЗАБЕЛЕЖКА: отнети са за спортменство по две точки на Асеново и Никоп и по една на Д. дял, Килифарево и Крушовица.

Ръце разсичат мрака

— разказ —

не спираха дъждата и дърпахата още по-силно полите на майките си. Жените вдигаха рамене, бяха в пазвите си, изваждаха носни кърпи, за вързани на възел, и отделиха скачаха високо, после пристъпяха тихо до сергитите. „Коя да взема, те всичките са така хубави. Гледай-червени, сини, зелени...“ „Хайде де“ — викаше нетърпелива та майка. Най-послед момчето се решаваше. „Тази“ и поемаше бързо, задъхано свирка та. Плъхаше я веднага в усмивка, напъваше малки гърди. „Ще ме оглушиш, бре“ — сърдито думаше майката, слагайки пръст в ушите си, но усмивка изскачаше на лицето й.

Към полунощ врявата за тихна, после народът се люшпа надолу, към манастирчето. „Нестинарките започват...“ И тогава видя нещо, което не можеше и до ден днешен да си обясни. Обзе го шемет, едно непознато и странно усещане се впи в малкото му сърце. Те бяха няколко стари жени. Слаби, съсухрени, пребрелени с черни забрадки. Лицата им бели, во сини, порязани от бръчки. Очите им горят. Той ги виждаше как излизат от манастирчето. До гърдите си иконя притискат — „Въх, въх, въх“ — пищат. Пристъпват бавно, на пръсти. Очите им — изпъкнали като змеи, луната, ха ще изхвърлят. Затрепера. Сърчицето му се сви. Жените пристъпват, правят непознати, тайнствени движения с ръцете. Устните им нервно се движат. Шепнат. От време на време най-първата, с най-набръчканото лице, изпъква „Въх“. Другите подемат, издигат ръце, иконя. Запичават „Въх, въх, въх“. Стигат до аязмото, обикалят го. Народът се отдръпва, място им прави. Всичко наоколо е застигнато. И хората, и дърветата, и птиците. Влязоха в огъня. „Въх“ — изписка най-старата. Скочи високо, плъсна с ръце по иконата, тръгна наляво, надясно по жарта.

Останалите я последваха. Ръце разсичат мрака. Блесват боси пети. „Въх, въх, въх“ — играят нестинарките. Степат. В очите им искри нещо страшно, тайнствено. Не издържа, промуши се сред изтръпналите и онемели хора, хукна към техния огън. „Какво има, Начо?“. „Нищо, мале, нищо“. Майка му го притисна до себе си. „Ой, как ти бие сърчицето“. После го завлече с чергата, по главата го погали. Заспиваше, а пред очите му хукаха бели пети, блесваха олънати, прорязани лица. „Въх, въх, въх“.

А сега... Нестинарки. Знай пак, Пако... Затрепера старецът, тури ръка на гърдите. „Брей, удри, а пък мислех, че вече е спряло...“ — Маринке, Маринке — напрегна изтънял глас, опря се на лакти.

— Какво има, тате? — Радното каза... — не можа да продължи, изтръпнаха лактите му, омекаха. Отпусна глава, само очите му викаша, Маринка се уплаши. „Да не би да е усетил вече“, още малко и да й се подкоси краката. Подложки ръце, повдигна старческата глава. Гърбин звук излезе от хълм налит гърди, устата пое дълго, ситно.

— По радиото казаха... не стинарките... на „Петрова нива“ — думите идеха на откъсци, мъчително, на пресекулки. — Искам пак... Искам да ги видя.

Маринка дълго гледа баша си. „Няма да го бъде“. Очите и се наляха. „Гледай как се е стопил. Какъв беше само преди година...“ — подсмъркна, изтри влягата с ръка. — Добре, тате, ще говоря с Апостол. Само че ти... — забърка се, но той я разбра, усмихна се едва, едва.

— Няма страшно, дъще... — после пак притвори очи. — Искам... искам...

И в събота тръгнаха. Маринка го облече, зави го де

бело като пашкул, но той не се съдеше, не протестираше. „Каквото и да правят с мен не само да стигна до там... да видя... Наместиха го как да е на задната седалка и „Жигулата“ пое към „Петрова нива“.

— Ха, гледай колко на род. Не като едно време, но все пак — вперваше очи да до Янки, около него минаха забързани жени, деца, мъже. И всичките изпремани, облечени като за празник. Открай време си беше така. Неговите землени идваха на тоя връх сред Странджа, как то се идва на свещено място. Тук са се събрали в навечерието на въстанието воеводите, тук са решили кога да избухне то.

Лек вятър полуваше де сестките знамена, тъмнина бавно припаднаше. От портрети те брадатите воеводи тайнствено гледаха. Високотоговорителите гърмяха „Ясен ме сец веч изгрява“. Тогава до тича Маринка. „Тате, започват, тате“. Той се разтрепера. Гърдите му поеха широко. Вятърът се усилва. Клоните на грамадните буки проскърват остро. Назъбени сенки се преплитат с отблясъците на жарта. Изскачат искри от въглените и като проблясват, хукват нагоре, стояват се в лудешки танци. Звездите, едрите странджански звезди, хвърлят мека светлина. Дядо Янки изтръпна. Стопенето му от старост та очи се живиха, поизбиха риха се, клепачите замигаха крипирано. И се смесиха от блясъците от жаравата, искрите и звездите. Разтърка очи старецът. И ги видя... те идват, като се посвобудват да волито. Закачливо се усмихна. После влизат в огъня. Ръце разкършват. Затреперват. „Играят нестинарките. Не както ония, но все пак, Важното е, че играят... Играят...“

И старецът още по силно затрепера. „Въх, въх, въх“, Оне мават знамената. Назъбени сенки хукават наляво, надясно. Искрите дудят в бесния си танц. Въглените изскачат

пред очите. И всичко, всичко е застигнато. И дърветата, и хората, и птиците. Ето я най-старата, Повежда останалите... „Въх, въх, въх“. Кършат ръце. Святкат пети. Степат дърветата изтръпнали. Изправи се дядо Янки. Подпря се на Маринка. „Какво ти е татко? Чу гласа й като някакво далечно ехо, очите му, втрени в жарта, бяха полудели. Светлина... светлина...“ „Въх, въх, въх...“ — Тате, свършиха, тате — дърпаше го за ръкава Маринка.

— Свърши се, викаш — стресна се дядо Янки, по нечи за последен път да извърне очи към жарта. Тогава видя как един мъжка разбутва хората. „Айле бе, майма му стара, нестинарки, а...“ До него ситнеше дребен, съсухрен човекче, с осепително гола глава. Дребнит само се хилеше угоднически на едрия. „Тъй, тъй, нестинарки... майната им...“ „Ха-ха-ха, нестинарки...“ Абе какви нестинарки — тресе се дебелият, като надига се половинката.

— Играят по огъня... Че какво е това бе? Аз не мога ли да играя... а, не мога ли бе, Митьо?

— Кой... не мога, а, не мога ли — дебелият бе много пиян. — Аде бе, не мога. — И на бързо изсули обувки, с чорпачите се позавави, но и тях свади и нагази.

Дядо Янки се смрази. Какво е това. Измама... Сын... Няма повече че виждам — старецът напрегна сили, омекиа пръсти се впи в още по-омекналата плът. Заболя го. Значи не е сын. Боже... Но той влезе... в огъня. Ето сега ще изгори, ще пламне. Та може ли иначе. Само те, нестинарките...

А пияният продължаваше да тича по въглените, петите му святкаха. „Ха-ха-ха...“ Дребният той нагази. Хвърли обувки и нагази. „Боже — закри с ръка очите си... Но това е... та това е... Как така...“ Вълната го завъртя. Погълна го „Маринка“ — само успя да прошепне, с по следно усилие впи пръсти в рамото на дъщеря си...

Лимо РАЙКОВ
IV курс БФ, ВТУ

Леките коли подскачаха по изровения път. Прах полепваше по вратите, стъклата. Шофьорите измърморваха и при свили очи, намалваха скоростта. Тук-там сред коловоза автомобили се мяркаше и някоя каруца с накачулен по нея черги, дамаджани, чанти. Дядо Янки едва смогваше да различа лицата, колите, хората. Извиваше от време на време олюляла глава, вперваше болни очи, а пред тях — само мъгла. Но понякога мъглата се разкъсваше и тогава старецът виждаше някое възбудено лице, някой забързан, трескави очи. Когато пък видеше каруца, надигаше изстналото си тяло, главата му смущено се накланяше. „Спокойно, тате — думаше Маринка, — спокойно. Нади обеща да слушаш“. „Добре, добре, дъще“ — но пак се надигах и кой знае защо се усмихваше.

„Гледаше с невяждещи очи към тавана. Умора бе изтръпнала в ръцете, в краката. И тогава до него достигна гласът от радиоточката. Съобщаваха за предстоящо празнуване на Преображениечото въстание, че щяло да има митинг, концерт от тракийски песни... три ресторанта и... добре ли чух... вестинарски танци. Дядо Янки се стресна. „Добре ли чух“ — повтори, немощно възклицание излезна изпод одеялото. Започнаха да повтарят съобщението. Старецът дял се вторачи в малката черна кутия, извади трепереща, синкава ръка, положи я под главата си, надигна се... „Нама лъжа, няма... нестинарски игри... нестинарски...“

Да имаше тогава осемдесет години. По поляната бяха разпрегнати десетки коли. Мирис на пържено месо, на слънчоглед. Около огньовете шетаха жени, чинии тракаха, подвиквания „Ела, мари Маро“, „Ида, ида“, „Ще изгориш кокошката, мари“. Смях избухваше някъде, отекваше, планината го подемаше, по джипата се люшкаха отблясъци, свирки, танци, глани думкаха. „Мамо, мамо, искам свирка“ — дърпах дъждата майките си, очите им трескаво се вперваха в сергитите, които бяха направили върху полята. „Искам свирка“ —